

Naše Beseda

DOPISY OD NASICH HOCHU.

Pan Václav Nudera, majitel vzorné zařízení restaurace, 14. a William, Omaha, obdržel následujícího znění dopis:

Někde ve Francii, 19. list. 17.
Milý příteli! — Přijímte srdečný pozdrav! Váš dopis, z dne 27. září, jsem obdržel na frontě ve Francii a velmi jsem se potěšil, neb z dopisů od přátel dýše život a zde ve frontě smrt se dívá do očí. Na frontě jsme od 30. srpna; bylo nás Čechů u Batt. 37 a as za měsíc přišel rozkaz jeti na belgickou frontu, tam, kde jsou ty největší bitvy. Tam jsme měli horké dny, na které nezapomenou: první kanadská divise, ke které 107. bat. patří, dostala rozkaz Paschoudele a pohorí za každou cenu do býti. Byla to silná a důležitá německá posíle; o půl páté hod. z rána — kolikátého, neb který den, byl to, nevíu, jsme útočili. Boj byl strašný, to voják přestane myslet, stává se automatem za hřmění tisíců děl; brali jsme jednu posíle za druhou, šrapnely dopadaly a s ohlašujícím třeskotem vše kolem ničeli; to na mnoha místech kolem viděti dopadnuvší šrapnely explodovati a kusy lidských těl vzduchem lítati. Ve vzduchu zase boj mezi aeroplány, země rozryta od dělových střel; jáma ve dle jámy plné vody, neb zde většinou prší. Jámy plné krve a těl volání raněných a sténání umírajících a jen se jde k předu! V půl desáté dopol. jsme vše dobyli. O dvě měsíčka jsme dobyli více nežli jsme dobyti měli. Tam v rozbitém kostele v hrubej jsme zajali celý generální štáb, na 5 tisíc zajatců a mnoho-li děl, to nevíu; z nás Čechů padl Anton Nedělka a Náplava, rozřezána noha byla Linhartovi a Bredovi a rozřezána ruka Nováková. Tak je nás 32 já jsem dosud byl šťasten, několikrát mnohokrát jsem vláskem jsem smrti unikl. Nyní jsme zase zpět na francouzské frontě a před několika dny zase Angličané v Belgii udělali velký postup na 30mílové frontě a 5 mil k předu a záhy přes 8 tisíc zajatců a děla a náboje dosud nemají zpočítané. Tam Němci zase provedli bídný barbarský kousek; sňali několik tisíc belgických obyvatelek a lina-li je proti útočícím Angličanům, střelíce je za dnu do nich. Mnoho jich prošlo anglickými radami, ale mnoho jich bylo Němci pobito; Němci se nestříli žádného bídně, etví a věře ni, kdybych měl 10 životů, všechny položím v boj proti těm padouchům. Páda zde začíná Němci horět pod nohama; je býválo krásných měst jsou jen hromady smutín, ze stromů zbyly jen pahýly. V zemi máme udělané pokoje, v nichž bydlíme a vši máme všichni dost, ale nyní jsme se jich trochu zbavili. Dali nám koupele a čisté prádlo, neb jsme se šest neděl nepřevlékali — neměli jsme na to času. Též musím vám sdělit, že je mezi námi několik zbaběle, z nichž jednoho v Omaze dobře znají. Ten ve Francii vůbec ani nebyl a posud leží v Anglii v nemocnici — uhnal si kdesi nemoc. Také se vyslovil, že ho na frontu nedostanou. V Omaze dělal velkého národovce, hrál si na intelektuála a chtěl se jen blýskat v časopisech. Když ale má dokázat čin a bojovat pro vlast a svobodu, tak se zbaběle schová. Druhý jest ženatý muž — odněkud z Wisconsinu; ten také šel bojovat pro vlast, když že jsme přijeli do Anglie, tak stále předstíral, že je nemocen, že má regnu, ač byl jako ten prvý nemocen. Toho z vojny propustili a zpět do Kanady poslali. Im, strach je velká věc, jak se ale do vědíme, nyní ten jistý dělá papírového hrdinu — zbaběle. A ještě je pár takových mezi námi. — Děla opět začínají basovat, brzy bude tanec. — Na zdar československé samostatnosti! Vše pro vlast! — Váš

R. No. 204804
Pl. Stan. Řebíček
B. E. F. 197. Cañ. Batt.
C Company in France.

Camp Cody, 26. prosince 1917.
Čtená redakce! Děkuji vám za váš časopis, který jsem dostal v sobotu, dne 15. prosince 1917. — Prosím vás za uveřejnění těchto několika řádků. Moje první vá-

noční svátky na vojně! Naše celá setnina dostala do naší koupelny teplou vodu na koupání a to již trvale, tak že se již více nebudeme muset koupat ve studené vodě. Ovšem, že my o tu teplou vodu mnoho nedbáme, neb po studené je člověk jaksi čilejší. V pondělí ráno o 7. hod. objevili se dva plumbáři u naší koupelny a na večer, když jsme se šli koupat, tak jsme pocítili koupel jinou. A každý jednotlivce dostal od Červeného kříže balíček s následující obsahem: 2 balíčky tabáku a papírky na děláni cigaret, dýmku a paklík tabáku, 2 papírky gumy na žvýkání, 1 krabičku candy, 1 krabičku datlí, 2 čokolády, papír a obálky na psaní, tužku, karpír a "Domino" na hraní a několik poštovních listků a také některé chlapeč dostávali po poště z domova od svých rodičů, anebo příbuzných paklíčky různého obsahu. Na naše také nezapomněl známý český majitel uzenářského a řeznického závodu, pan V. F. Kamek, z jižní Třinácté ulice, pro něhož jsem krátký čas pracoval. A ten mně zaslal také paklíček, který jsem vůbec neočekával. Jednou bedničku dobrých doutníků, 4 papírky Camel cigaret, candy, 6 paklíčků gumy na žvýkání, 1 kapesník a kus salámu, který mně velmi chutnal, neb, jak každý z nás ví, pan Kamek nemá nikdy špatné uzenářské výrobky na skladě. Proto mu za jeho cený dárek mnohokrát děkuji a přejí celé jeho rodině šťastný a veselý nový rok! — Včera k obědu jsem vžil kus, jaký chtěl; dále pomeranče, cerek, brambory, omáčku, dort, doutníky a cigarety též každý dostal. Nesmí se žádný divit, jestli jsem něco zapomněl napsat, neb jak je vidět, dostal jsem toho tolik, že je si to všechno těžko pamatovat. Tímto asi končím mojí psaní se srdečným pozdravem na všechny čtenáře a přejí všem šťastný a veselý nový rok! Znamenám se —

John Plíšek,
Co. D, 109th Reg. Eng.,
Camp Cody, N. M.

Pan J. Bártová, Omaha, obdržela anglický psaný dopis, jehož obsah jest asi následovný:

Camp Joseph—Johnston, Youkon, Fla. — Čtená přítelkyně. Donnívám se, že budete mým dopisem překvapena, ježto mně neznáte a nemyslím, že jste mně vůbec kdy spatřila. Nuže, ehei vám, nyní sdělit, jak se to přihodilo, že vám píši. Stalo se, že jsem byl tím vojínem, který obdržel sweater, který jste vy, paní Bártová, zhotovila a přejí si vám tudíž za to děkovat. Byl jsem ve Fort Crook, Nebraska, kterého táboriště nalézá se blízce Omaze, když jsem sweater ten obdržel a brzy na to byl jsem do tohoto táboriště přeložen a které jest asi 10 mil od Jacksonville, Fla., na řece St. John's, vzdálené. Je to nejrozkášenější místo na zemi a my je nazýváme "zemí záře slunce a květin"; k moři máme 18 mil. Poslední dobou značně zde prší a o- brátilo se studené počasí, jež jest zde velmi vlnké a do člověka přímo se zatezává, tak že, kdybych neudělal vašeho sweateru, byl bych nucen pro zahřátí běhat do koin, abych nezmrzl. Když tak byla každá žena v této zemi jako vy, paní, a zhotovila sweater, pak vojínové nemuseli by trpěti zimou. Neomaha se vám v tomto dopise ani dosti poděkovat za sweater, jež jste vy zhotovila a je nyní jej nosím. Toto místo od Omazy přišlo vzáhlé a kdyby to bylo blížeji, tedy bych vás navštívil a ukázal vám, jak mi sweater dobře přiléhá, nebť jsem dosti statné postavy. Nyní ještě vám něco sdělím o své cestě. Z Ft. Crook vyjeli jsme jedné středy v 9 hodin ráno a trvalo to až do 11 hodin v pátek dopoledne, nežli jsme se na nynější naše stanoviště dostali — tedy 50 hodin cesta nám po dráze trvala. Toto jest nové táboriště, s jehož úpravou bylo před čtyřmi týdny započato a úplně dohotovení vyžádalo si do 20. pros. a lze zde ubytovat 20,000 vojáků. Já jsem přidělen k nemocničnímu oddobu a budují zde též velkou vojenskou nemocnici, do níž bude se moji 500 nemocných nelhřít a proto myslím, že se zde ponekud děle zdržme, ačkoliv já jsem připraven v každý čas na cestu. K vojenské dobrovolné přístoupil jsem 22. května a po celé léto jsem byl v cvičení a poučování jsem se za-

Anton Remes,
"D" Co., 109th Engineer,
Camp Cody,
Denising, New Mexico.

Odněkud z Francie, 1. prosince, 1917. — Čtená redakce! Předně přijímte ode mne velký srdečný pozdrav a pak díky za to, že nám posíláte vaše noviny. Právě dnes jsem obdržel od vás jeden, kterým to měly žiti přinášely můj dopis, který jsem zaslal mému příteli Ládi Tesarovi a děkuji za uveřejnění. Jíz jsem vám psal několikrát, bohužel, vy píšete, že jste ode mne žádný dopis neobdrželi; či vinou se tak dělo? Co se týče naší vojenské služby zde ve Francii, tu mohu říci, že jsme všichni dosti spokojeni, ovšem až na to, že zde dosti prší a déšť vždy přináší zimu, avšak my jsme na to všichni dosti dobře zvyklí, takže nám není (až tak) až a při tom jsme dosti veselí. A však ten dopis, co psal pan V. R. Dolph, nám všem jaksi přišel k smíchu, a totiž v tom jidě, na to-

si musí Věna zvyknout, neboť to jinak nejde u vojska. Já myslím, milý brachu, že lecos ti nebude chutnat, aneb ledačos zamlouvat a to zvyknouti tak rychle také nepáje, neboť jsou v armádě všelike věci, kterým ani starý voják nemůže zvyknouti, avšak co si velitelé přejí, to se musí vykonat a basta. Jo, milý brachu, nejde to na vojně tak, jak by člověk chtěl, ale jen se chutí do toho, dej si kuráž a vše ti půjde lehce. No, však to známe, vždyť jsi od hunás. Či ne? A heč, ať jsi spíše kaprátem nežli kterýkoliv z nás. Ovšem Otto Bartoš již je, neboť on jest "Office klerk" a ti jsou první. Velice rád bych vám popsal zdejší poměry, avšak okolnosti nám nedovolí. Ale tolik vám mohu sdělit, že jsme byli již v trenčech a též Němce viděti, několik nám jich padlo do rukou, takže jsem německé zajatce; tito byli zajati našim 1b. plukem. Jak brzo půjdeme nazpět do zákopů, vám sdělit nemohu, neboť žádný z nás o tom ničeho neví. Jak to tam vypadá, vám vypisovat nemusím, neboť si to můžete domyslet, že krásné ne; když těžká děla páli a aeroplány létají obou stran a pak ta svanda, to pak stojí za podívání, když se jeden na to dívá, ale tomu, co jest v tom, tomu do smíchu mnoho není. Naše setnina z toho vyváza dobře, nikdo nebyl raněn; my všichni Češi z Omazy jsme na živu a dobře se nám vede. Ovšem lecos se nám nelíbí, avšak žádná pomoc — vojna je vojna. Na posvěcení jsme měli husy, neboť krůty jstě dosti čerstvě neoškubali, tak že se trošku opozdily, až teprve dnes jsme je měli k večeři; no, aspoň jsme měli dvě posvěcení. Ale koléče nebyly, některá ta paninákma se přece měla nad námi sniiovat a poslat nám každému aspoň jeden. Ha! Ha! Tímto uzavírám svůj dopis s velkým pozdravem a přejí všem šťastný a veselý nový rok. Na zdar!!! Pozdrav na Sokoly a Sokolky. Váš český bojovník a bojovník

Deming, N. M., 26. prosince 1917.

Čtená redakce "Pokroku"! Někdepepsaný vás tímto žádá, zdali máte místo pro těchto pár řádek, byste je uveřejnili. Nejdříve dovoluji si vám sdělit, že jsem do Spojených Států přijel před třemi roky, to 18. července 1914 a síce z toho důvodu, bych nemusel děle sloužiti za nástroj tam té rakonské tyranii. Prožil jsem tam tři roky ve vojsku, kdež jsem byl oloupen o nejlepší věk mého mládí a zároveň jsem měl dobrnou příležitost poznat, co člověk v Rakonsku znamená — když vyvrán je od milovaného srdce — drahé matičky. Zároveň, bych poznal, jaké jsou skutece veskerého občanského tanního lidu. Když jsem vstoupil do rakonské armády, byl jsem donucen zreknouti se všeho civilního lidu a na místě toho byla mně vnučována hrubost a zášť vůči vlastním bratrům a sestřím a pakli bych se tímto rozkazům přičel, tu bych byl surové souzen a k poslušnosti donucen zářem. Nevidil bych se, kdyby to bylo v čase války, že by se domnívali nějaké zrády, ale to v čase míru člověk se měl odříci všech, kteří mu byli nejmilejší! Tím jsem nabyl zášti proti rakonské monarchii, která se mně hnusí a srdce mé užrá, tak jako ta nejdravější divoká selma. Proto, jak se mně naskytla příležitost dít se odvěst do zdejší armády, hned jsem tak učinil a to jen proto, bych se mohl postavit za sebe, bratry a sestry, kteří tam za širou vodou, pod tím jhem rakonským nyní sténají svou hlady umírají. Proto nyní s velkou nedočkavostí očekávám brzo-li přijde rozkaz — a to k nastoupení cesty do francouzských zákopů, bych mohl oplácat to, co už jsem po mnohá a mnohá léta byl dlužníkem. Za šťastného se budu pokládat, až tam v těch francouzských zákopech se ponstím. A až se ponstím, tak pro vlast a národ, bude-li to muset být, rád vykrváčím. To je moje jediná útěcha, s kterou každodenně jdu spat a ráno s ní vstávám. Až pojedu k té nepřehledné vodě, tu si teprve zazpívám: "Když jsem šel z města Deming, potkal jsem mou milenku, sundám kver s ramena dolů, ehei jí udělat poklonu, ona pláče, naříká, modré oči utírá; modré oči neplačte, neplačte vy teď pro mě. My vojáci, my jsme páni, nás mňujou dřevky samy, dostávají peníze a máme se vždy dobře. Máte-li tu řest pro nás, pojďte, vyprovodte nás; vyprovodte nás přes vodu, my maršujeme do lágů, na německé hranice, tam bude sekanice!" — Tímto prozatím končím a znamenám se —

Jos. A. Sístek,
Co. A, 16th Inf.
American Exp. Forces
in France.

P.S. — Někake ty Camel cigarety bychom krásně uvítali, neboť každý z nás je tuze rád kouří. Na zdar!

HARTINGTON, NEB., 26. prosince 1917. — Čtená redakce Pokroku! Přijímte ode mne srdečný pozdrav! Přiložené naleznete poukázku na obnos \$5.00, jakožto vánoční dar pro České Nár. Sdružení. Vánoční svátky, které máme již za sebou, prožili jsme ještě v blahobytu; každému myslíme našinec však musí býti trusno při ponyšlení na náš lid ve staré vlasti, který musí tolik trpět hladem a zimou a my bychom jim rádi pomohli a nemůžeme. Korresponduji s našimi zajatci v Itálii; poslal jsem již pět balíků kalendářů a knih, ježto tamní naši hoši trpí nedostatkem čtení. Rád bych jim poslal více kalendářů a knih, avšak jsem již vyčerpan a proto prosím čtenáře tohoto listu, aby nám přičtené knihy neb kalendáře, ovšem, že zachovalé, nechtě mně laskavě vědět, ač hned pošlete na moji adresu. Od našich zajatců v Itálii dostávám dopisy a listky téměř každého týdne. Žádají mě o více čtení. Někteří též si přejí, bych jim pomohl najiti jejich příbuzné zde v Americe. V některých případech se mi již podařilo najiti jim příbuzné. V minulém týdnu jsem zase dostal listek od jednoho zajatce, který hledá svého strýce v Chicagu, jehož adresu ztratil. Onen listek vám posílám i se dvěma jinými dopisy k uveřejnění. Rád vykonám pro vás zajatec, co jest v mých silách, neb i oni konají pro mě. Prosdělnictvím našich zajatců jsem se totiž dověděl, že můj bratr Karel jest v ruském zajetí, avšak nemám jeho adresu. Bratr František dosud váleči na italské frontě. Bratři Josef a Tomáš jsou pry-nezvěstí. V úřetě a s pozdravem na všechny čtenáře znamenám se — Váš, Svare.

Pozn. — Adresa na p. Vojtu Beněho jest: 3936 West 21. Str., Chicago, Ill.

CANON CITY, COLO., 23. prosince, 1917. — O. Hložek a Hložek, (vyřtato z Jiho-Slovenského časopisu "Glas Národa.") Po-

kračování. Část II. — Nevěstě není nutně třeba, aby dostala od rodičů nějaké věno, do toho ženichovi pranicého není. Bohatství tvrdí mladci, že jsou "přičinlivé ručce a Boží požehnaní." Provdané ženy nosí na hlavách závoje z tenkého bílého plátna; některé okrašlují ten závoj ještě nějakými rudými fásněmi. V zimě se odívají v "bundy" (haleny) jako mužové. Mladá děvčata nosí korále a náušnice z barevného skla; hlavy nosí nekryté a spleťají si pěkné vlasy, spínajíce tyto rudými pentlemi — vlasy svinují jako věnce kolem hlavy a okrašlují je s "písanými trakovi." o se týče víry — Hueli jsou řidy sjednocené řecké církve, které jsou opravdu ekleziární. Každého léta jednou — to jest 15. srpna v zástupech putují z Galicie, Moravske, Šleske a Orgske, zvláště ale Karpaty na podivuhodnou Kalvarii Matky Boží v Polsku. Hueli přesně každého léta putují tam na pouť, cešto prospěvující sborem nábožné písně. Předně, nežli se na pouť vydají, zvolí si každá četa svého náčelníka, kterému jsou pak po celý čas pouťi poslušni. A jestliže se kdo nějak prohrší na té pouťi, pak jej označují náčelníkoví, jenž za trest nařídí platit "kvar", pak ještě "omerja" jej náčelník, tak že má dosti. Pravdou jest též, že jest to lidstvo hříšné. Rádi se opíjejí, rovněž "zmikajo" rádi. Když dopravují nějakého provinílece na popraviště, přitrefí se občas, že mu vyčítají, "jak je štašten ten člověk." Vezou jej na popraviště jako velkého pána! Však náde všechno vynáší a cení poetivost. Čestného člověka zvykle netřívají. Na jaře každého roku Hueli ženou svoje stáda na vysoké hory, kdež jich pasou až do měsíce září nebo října. Pastýřům říkájí stejně jako Slováci: bača. Ti bačové při pastvě dělají "putr" a sýr; proslulý jest Slovenský sýr "brindza", který jest výtečný pro churavé lidi, jichž mnoho k vlni udržování přichází na hory. Též známa jest výtečná sýrovátka z ovčieho mléka. V měsíci září nebo říjnu vozí domů s hor seno a sýr. Ženy jsou po celý čas léta doma samy ve vsích; zhotovují šatstvo, šijí turky, sejí oves, pečou chleba atd. Na podzim přijdou Hueli s hor v nížiny, jak je suhá "zgoden" a vysoký; přivazují si na chodidla tenké doštic, že se tak levněji chodí a vozí na krytych vozích po svém nářečí na "mažech", sůl v blízké senje. Města, do kterých chodí a vozí oděv v senj jsou tato: Kutý, Kolomy, Bogorodežany, Tyszaucnica, Jaroslawow, Lyse, Stryj a Kalusz. Na Hueliském světě jsou největší řeky: Bílý a Černý "Pzoremosz (Čeremosz), kterých vodopády se přirovnávají řece Rena ve Švýcarsku. Po těchto řekách plaví prkna a lesní dřevo dále u řeky Prutt a Dněstr. Když se přitrefí, že jdou přes řeku, tedy vezmou druh druh za ruce a přejdou přes vodu na druhou stranu. Hory mají překně — bohaté porostlé lesy, v nichž hnízdí mnoho ptačtva a všelike divočiny. Vody bohatými jsou na ryby, zvláště na pstruhy. Hueliští koni jsou zvláštního plemene; po horách a skalách se plazí jako kočky, též výtečně dovedou plavati přes prudce tekoucí vody. Hueli mají dřevěná obydlí pokrýtá skřelami; síň, izba, a spací oddělení obyčejně zaujímají celý dům. Každá ves má svého hospodáře, kterého jmenují "Vatjaška", nebo též prostě "Vatcha." Hueli mluví jazykem Slovenským — zpívají velice rádi; z jejich písní dýše jakási zvláštní živost a náilá prostost; nehledaná bystrost rozumu zračí se v jejich písních, jmenovitě v oněch, v nichž opěvují zamilovaný mladý věk a nešťastnou lásku. — Příklad pokračování. V úřetě M. J. Podhorák.

Velká škola života.

Vynikající jeden spisovatel napsal, že život jest velkou školou; fakta jsou učitel a zkušenosti jsou poučkami. Trápi-li vás žaludční choroby, pátrejte po zjištěných faktech a po zkušenostech bývalých soutrpitelů. Pan Jan Josífek z Leigh, Iowa, napsal nám dne 12. prosince 1917: "Kdo trpí žaludčními nebo střevními nemocemi, nechtě každý užívá Trinerovo Léčivé Hořké Vínó. Já jsem měl bolesti v žaludku po každém jídle, až po jedné lahvi Trinerova Léčivého Hořkého Vínó jsem úplně zdravý; mála zmanatou chut k jí-

Dr. J. W. NOVÁK,
český zubní lékař,
New World Herald Bldg., 414. pokoje 422,
15. a Farnam ulice.
Hodiny: od 9 ráno do 5 odpoledne. Tel. Douglas 5077. V noci v rodinné: 915 William ul., Poutě od 10 do 12 dop. Tel. Trilor 1300W.

NEMOCE OČÍ, UŠÍ, NOSU A
HEDLA LÉČÍ ČESKÝ
Dr. J. J. WARTA
DOBORNÍK
ROSE BUDOVA, 16. A FARNAM

Blahoviční balsám
nejjistější prostředek proti kašli. Budte ním stále zásobeni. Láhev 25c a 50c. V lékárně

Beránek & Syn
již 16. a William ul.,
OMAHA, NEB.

JOS. T. VOTAVA
PRÁVNÍK
Úřadovna: č. 500
Bee Building.
Telefon: Douglas 651.
OMAHA NEBRASKA

DR. J. C. SOUKUP,
ZUBNÍ LÉKAR
Přestěhoval se do:
815 City National Bank Bldg.,
16th and Harney St. OMAHA

Lee-Coit-Andreesen
HARDWARE CO.
prodává ve velkém
tačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Činový a železný plech a kovové zboží. — Odstavní drát, hřebky, nožičské zboží, bieleky, střešní zbraně, náboje a sportovní zboží.
9. and Harney St., Omaha, Neb.

Edward J. Svoboda
právník
1502-12 City Nat'l Bank Bldg.
Tel. Douglas 992.
OMAHA, NEB.

C. H. Kubát
Český právník a notář.
Zastupuje krajany ve všech případech u soudů.
Úřadovna č. 403 Barker Blk.
Tel. Red 6197.

Kdo by si přál dobrá česká a laciná jídla, ať přijde do nové a praveho restaurace k V. NUDEROVI roh 14. a William ul. Taktéž může pro einacem poskytnuti čistými pokoji.

DR. BRÉTISLAV DI-
NSTBIER, český zubní lékař,
pokoje č. 715 v budově City National Banky, 16. a Harney ul. — Tel. Douglas 4284. Res. 1918 So. 14. Str. Tel. Douglas 4605. Úřaduje od 9 hod. dop. do 5 hodin odp. Večer pak lze ujednatí. — Advertisement 26-1f.

dlu a mohn zase dále pracovat." Vezměte si toto naučení k srdci a můžete lék ten stále po ruce. Cena \$1.10. V lékárnách. — Trineriv Liniment jest lékem téže spolehlivosti pro reumatismus, neuralgii, housera, polanataniny, otekliny atd. Cena 35 a 60c v lékárnách, poštou 45 a 75c. Joseph Triner Company, velkovýrobci léků, 1333-1343 S. Ashland ave., Chicago, Illinois. — Advertisement

Dr. J. W. NOVÁK,
český zubní lékař,
New World Herald Bldg., 414. pokoje 422,
15. a Farnam ulice.
Hodiny: od 9 ráno do 5 odpoledne. Tel. Douglas 5077. V noci v rodinné: 915 William ul., Poutě od 10 do 12 dop. Tel. Trilor 1300W.

NEMOCE OČÍ, UŠÍ, NOSU A
HEDLA LÉČÍ ČESKÝ
Dr. J. J. WARTA
DOBORNÍK
ROSE BUDOVA, 16. A FARNAM

Blahoviční balsám
nejjistější prostředek proti kašli. Budte ním stále zásobeni. Láhev 25c a 50c. V lékárně

Beránek & Syn
již 16. a William ul.,
OMAHA, NEB.

JOS. T. VOTAVA
PRÁVNÍK
Úřadovna: č. 500
Bee Building.
Telefon: Douglas 651.
OMAHA NEBRASKA

DR. J. C. SOUKUP,
ZUBNÍ LÉKAR
Přestěhoval se do:
815 City National Bank Bldg.,
16th and Harney St. OMAHA

Lee-Coit-Andreesen
HARDWARE CO.
prodává ve velkém
tačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Činový a železný plech a kovové zboží. — Odstavní drát, hřebky, nožičské zboží, bieleky, střešní zbraně, náboje a sportovní zboží.
9. and Harney St., Omaha, Neb.

Edward J. Svoboda
právník
1502-12 City Nat'l Bank Bldg.
Tel. Douglas 992.
OMAHA, NEB.

C. H. Kubát
Český právník a notář.
Zastupuje krajany ve všech případech u soudů.
Úřadovna č. 403 Barker Blk.
Tel. Red 6197.

Kdo by si přál dobrá česká a laciná jídla, ať přijde do nové a praveho restaurace k V. NUDEROVI roh 14. a William ul. Taktéž může pro einacem poskytnuti čistými pokoji.

DR. BRÉTISLAV DI-
NSTBIER, český zubní lékař,
pokoje č. 715 v budově City National Banky, 16. a Harney ul. — Tel. Douglas 4284. Res. 1918 So. 14. Str. Tel. Douglas 4605. Úřaduje od 9 hod. dop. do 5 hodin odp. Večer pak lze ujednatí. — Advertisement 26-1f.

dlu a mohn zase dále pracovat." Vezměte si toto naučení k srdci a můžete lék ten stále po ruce. Cena \$1.10. V lékárnách. — Trineriv Liniment jest lékem téže spolehlivosti pro reumatismus, neuralgii, housera, polanataniny, otekliny atd. Cena 35 a 60c v lékárnách, poštou 45 a 75c. Joseph Triner Company, velkovýrobci léků, 1333-1343 S. Ashland ave., Chicago, Illinois. — Advertisement